N°. 105. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 1 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel; uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, [illegible] van heden [illegible] de, de patentbladen voor de dienst van 1845/6, volgens art. 25 der wet van den 21. Mei 1819 (Staatsblad N°. 34) ter Stedelijke Griffie zijn verkrijgbaar gesteld, en dat de tijd tot afhaling is bepaald, dagelijks van 's morgens 10 tot des middags ten 12 uren;

Wordende de belanghebbenden mitsdien aangemaand zich, ter bekoming hunner patenten, binnen den bepaalden tijd aan te melden, met overlegging van het reçu hetwelk aan hen voor de ontvangst van het billet van aangifte is afgegeven; zullende zoodra die tijd zal verstreken zijn, de patenten, overeenkomstig de bepalingen der wet, aan de woningen der belanghebbenden tegen betaling der vastgestelde retributie, worden bezorgd.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 28. Augustus 1845.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 23. Augustus. De *Silezische Courant* behelst het volgende, onder dagteekening uit Posen van den 17. Augustus: Het volgende verhaal is aan eene zeer geloofwaardige correspondentie uit Praag ontleend. Bij Praag is eene groote aflaat verkondigd, om zoo veel mogelijk het gif der nieuwe leer te keer te gaan, tot welk oogmerk dan ook tevens geestelijke boeken deels verkocht deels uitgedeeld worden; zij worden door de geestelijkheid zelve uitgegeven, nadat zij doorzien en gestempeld zijn. Om nu dit stempelen met meer gemak te kunnen doen, worden de boekjes, welker inhoud volgens den titel bekend was, door dienstvaardige medehelpers half opengesneden, ten einde den kerkvaderen de moeite van het opensnijden te besparen en hen in staat te stellen den titel te lezen en zich van de echtheid des boeks te overtuigen. Op deze wijs zijn 40.000 stuk echt vrome boeken gestempeld en rondgedeeld; maar ziet, nu vindt het zich, dat in ieder zoodanig boekje, midden tusschen de (waarschijnlijk niet opengesneden) bladen, *Ronge's toeroep* ligt. Terstond zijn naar alle kanten lieden uitgezonden, om de gevaarlijke boekjes weder op te halen, maar te naauwernood kan men een vierde deel weder meester worden en in 30,000 exemplaren wandelt *Ronge's toeroep* door het Bohemer land."

BERLIJN, den 23. Augustus. De bedienaars van de protestantsche godsdienst hebben eene circulaire ontvangen die hun verbiedt, onder welk voorwendsel ook, hunne tempels te leenen voor de ceremonien van de duitsch katholijke kerk, of voor de vergaderingen der leden dezer kerk. Eene aanschrijving van den minister van oorlog verbiedt aan de militairen van allen rang, op eenige wijze deel te nemen aan de godsdienstige bewegingen.

LEIPZIG, den 23. Augustus. De rust is geheel hersteld. De studenten en de schutterij zijn afgedankt geworden, daar hunne diensten niet meer noodig waren om de orde te onderhouden. Talrijke arrestatien hebben plaats gehad, en de gevangenhuizen ontvangen dagelijks nieuwe bewoners.

— Het getal kanonschoten, waarmede H. M. de Koningin van Engeland en de haar op hare reis van Brühl naar [illegible]enfels vergezellende Vorstelijke personen, bij het voorbijvaren van de vesting Ehrenbreitstein, begroet zijn, heeft, [illegible] men meldt, niet minder dan 2500 bedragen; dat der [illegible]scholen 6000. Dit schrikkelijk aanhoudend geraas, [illegible] als amuserend eerbewijs toegerekend.

ENGELAND.

— De Great-Westeren is den 25. van Liverpool naar New-[illegible] vertrokken met 142 passagiers.

— In een dagblad van Dublin, in Ierland, stond eens de [illegible]ende satire te lezen: Er heerscht hier eene epidemie [illegible] het volk: de zieken die men naar het hospitaal brengt [illegible] gezond, *zoodra zy gegeten hebben.*

FRANKRIJK.

— Een vader, eene moeder en hunne 18-jarige dochter [illegible] gedurende een heet en droog weder, in de [illegible]ken van Coulommers (Frankrijk). Om drie ure 's namiddags zag de vader een zwart wolkje opkomen, en overtuigd, dat hetzelve tot een onweêr kon aanleiding geven, [illegible] hij tot zijne dochter naar huis te gaan, dat hij en [illegible] moeder spoedig zouden volgen. Het meisje, dit vaderlijk bevel willende nakomen, moest tegen het wolkje opgaan, dat van het westen naar het oosten dreef. Eenige oogenblikken daarna keerde de vader zich om, ten einde te zien waar zijne dochter was, en stond niet weinig verwonderd haar 5 à 600 stappen verder plat op den buik uitgestrekt te zien liggen; hij riep, maar kreeg geen antwoord; hij naderde [illegible] levenloos. De geneesheer Regnier het lijk beschouwd hebbende, vond dat het vel der regter lies en der regter oksel sporen van brand opleverde, in het regter oor waren eenige bloeddruppels. De muts van het arme meisje was haar van het hoofd gerukt en midden doorgescheurd. De heer *Regnier* vermeent de dood aan eenen bliksemstraal te moeten toeschrijven. De vader verklaart echter, dat hij geen het minste gedruisch heeft gehoord, weshalve deze dood tot die zeldzame gevallen behoort, waarbij de electricke vloeistoffe zonder donderknal ontbrand.

— Er heeft deze week te Parijs eene zonderlinge weddingschap plaats gehad. De heer *de Montgommery* had tegen lord *Seymour* gewed, dat hij te voet in drie uren naar Versailles zoude gaan, en, na slechts één uur gerust te hebben, denzelfden weg in denzelfden tijd terug zoude afleggen. Het punt van vertrek was het plein Notre-Dame; het punt van aankomst het hek van het kasteel te Versailles, en alzoo juist vijf post-uren. De heer *de Montgommery* moest des morgens ten 8 ure vertrekken, om 11 ure zich te Versailles bevinden, aldaar één uur rusten en ten 3 ure te Parijs zijn wedergekeerd.

De heer *de Montgommery* heeft de weddingschap gewonnen, bestaande in 1000 sigaren; in 2 uren 38 minuten is hij naar Versailles geloopen; hij heeft den terugweg in 2 uren en 42 minuten afgelegd. In het rustuur gebruikte hij niets anders dan twee coteletten, twee zachte eijeren en twee glazen Xeres-wijn.

— Eene vreesselijke misdaad heeft in de nabijheid van Algiers plaats gehad.

In den avond van den 23. Julij vierde de bevolking der stad een feest; een kind van vijf jaar geraakte vermist en de bedroefde ouders konden het niet vinden. Thans heeft men de arme kleine in de nabijheid van het keizersfort teruggevonden. Het hoofdje was van het ligchaam afgesneden en men ontdekte, dat het kind, alvorens het vermoord werd, de meest dierlijkste driften ten dienst had moeten staan. Dit voorval herinnert aan het vermoorden van Mejufvrouw *N.* door de Kabijlen in 1832, doch is van nog afschuwelijker omstandigheden vergezeld.

— Een brief uit Eu meldt, dat op het oogenblik der uitbreking van den orkaan van den 19. dezer, *Lodewyk-Philips* in het park van dit lustslot wandelde, en door zulke dikke stofwolk omhuld werd, dat men onmogelijk zien kon, in welke rigting zijn grijzen hoed wegvloog. Alle opsporingen, om hem weêr te vinden, zijn tot dus vruchteloos geweest.

— De maire van het dorp Beauval, bij Doullens, heeft een besluit doen afkondigen, waarbij aan alle herbergiers en tafelhouders verboden wordt, de inwoners en reizigers aardappelen voor te zetten.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 28. Augustus. Koningin *Victoria* wordt tegen Zaturdag acht dagen van hare reis in Duitschland alhier terug verwacht. Denzelfden dag zal zij zich naar Vlissingen begeven, alwaar zij den nacht zal overblijven. Des anderen daags 's morgens zal zij naar Engeland terug keeren. Deze berigten ontvangen wij van personen die in de gelegenheid zijn het goed te kunnen weten. Echter wordt er bij gevoegd, dat, indien het weder ongunstig ware, de terugreis vervroegd zoude worden. (*Antw. H.*)

— Onder het opschrift: *Vrouw levend door eenen kwakzalver gebraden*, verhaalt de *Gazette médicale belge* een voorval dat in een dorp van Henegouwen moet gebeurd zijn. Eene vrouw, welke aan de heupjigt leed, zou men op raad van eenen kwakzalver, op de plaats der pijn dermate gebrand hebben, bij middel van een mengsel van jenever en buskruid, 't welk men had aangestoken, dat zij aan hare wonden moest bezweken zijn. De justitie doet navorschingen. (*Antw. N.*)

— Men meldt uit Verviers, dat de policie aldaar strenge maatregels gaat nemen tegen den invoer van bedorven aardappelen. De karren, deze aardvruchten bevattende, zullen zeer scherp onderzocht worden.

— Doctor *Varlez*, van Brussel, beweert een middel te hebben ontdekt om de aardappelen, die door de ziekte zijn aangedaan en beginnen te rotten, te behouden. In een brief dien de heer *Varlez* aan den *Moniteur* heeft gezonden, schrijft hij het volgende voor:

Men doe eenen oven heeten tot 64 à 65 graden Réaumur, en in dezen oven legt men de aangetaste aardappelen. Na zij eenige minuten in dien oven gelegen hebben, ziet men een overvloedig en zwartkleurig zweet uit de aardappelen loopen, en zij wasemen eenen walgelijken reuk uit. Alsdan worden de aardappelen wederom wit en gezond, en het uitgeloopen zweet vormt eene uitwendige korst, welke men, bij het schellen der aardappelen, wegneemt. De heer *Varlez* zegt, dat de aardappelen, welke hij aldus heeft gezond gemaakt, van 18 tot 22 minuten in den oven hebben gelegen, en er maar zijn uitgehaald, als zij geheel droog waren.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 28. Augustus. Even als eergisteren te Rotterdam heeft ook heden alhier Z. Keiz. Kon. Hoogh. Aartshertog *Frederik* van Oostenrijk 's Rijks werf bezigtigd. Ten half tien heden [illegible] aldaar aangekomen, is Z. K. K. Hoogh. er ontvangen geworden door Z. Exc. den hier eergisteren avond aangekomen Heer Minister der Marine, als ook door den Heer Kapitein ter zee *S. R. pas Franck*, equipaadjemeester en waarnemenden Directeur der werf en den heer kapitein-luitenant ter zee, onder-equipaadjemeester en waarnemend equipaadjemeester *A. A. Bolken*. Door deze heeren geleid, heeft de Prins de werf in al hare deelen met veel naauwkeurigheid, en met betuiging van Hoogst zijne voldoening over hetgeen hij zag, in oogenschouw genomen. Even zeer bezigtigde Z. K. K. Hoogh. de in aanbouw zijnde schepen, en begaf zich aan boord van de Koninkl. stoomboot *Vesuvius* en het kazerneschip *Hippomenes*. Op de werf paradeerden de mariniers.

— Het berigt, door een der dagbladen medegedeeld en door anderen overgenomen, als zou door de Regering last zijn gegeven eene hoeveelheid aardappelen buiten 's lands op te koopen, gelooft men, op goede gronden, voor geheel ongegrond te kunnen verklaren.

— De Hooge Raad der Nederlanden heeft beslist, dat op hen, die in een tweegevecht elkander verminken of dooden, de algemeene bepalingen van 't strafregt toepasselijk zijn, en dat de secondes der beide partijen, de overbrenger der uitdaging en de bezorgers der wapenen, als strafbare medepligtigen moeten worden beschouwd.

KAMPEN, den 27. Augustus. Op het kamper-eiland hebben de laatste stortregens de meeste ingedijkte landen zoodanig week gemaakt, dat men op vele erven het vee heeft moeten stallen, waardoor het hooi aanzienlijk gestegen is, zoodat men het paardenhooi, onder de *f* 11 à *f* 12 per 500 Ned. ponden niet kan bekomen.

Wij vertrouwen, dat en de groote hoeveelheid hooi die aldaar gewonnen is, en het goed inwinnen van het nagras, de prijs van dit belangrijke artikel nog wel zal doen verminderen.

Met de aardappelen is het aldaar niet beter gesteld dan elders.

ARNHEM, den 27. Augustus. Heeft men dezer dagen in andere streken van ons vaderland, en ook in het buitenland, de treurige gevolgen van eene windhoos ondervonden, — heden morgen, omstreeks half elf ure, deed hier, bij eenen westewind en vrij sterken regen, eene water- en windhoos hare kracht gevoelen, daar zij in een oogenblik de helft van het dak van ons vischmarkt-gebouw vernielde; een groot gedeelte van dat van den heer *Palmboom* en daarbij gelegen pakhuis van den heer *de Veer* verworstte; de wieken van den pelmolen des heeren *de Bruyn* afnam en achter het provinciaal gouvernements-gebouw neerwierp; sommige personen zelfs vrij aanzienlijk kwetste, terwijl anderen groot gevaar hebben geloopen van in den Rijn te worden geworpen.

— Men schrijft uit Zwolle van den 26. dezer. Een boer drukte bij 't afscheid zijn ombarmhartigen landheer zoo hevig de hand, dat deze uitriep: « Kerel! gij drukt mij als een dorscher." « Vergeef mij" antwoordde de boer, « ik meen ook soms een vlegel in de hand te hebben."

— Van den Helder meldt men van den 26. Augustus: « Men zegt uit zeer goede bronnen te weten, dat alhier weldra zal arriveren Zijne Keizerlijke Hoogheid de Aartshertog *Frederik van Oostenryk*, met gevolg, en dat deze doorluchtige reiziger, na de merkwaardigheden dezer plaats in oogenschouw te hebben genomen, zich vervolgens naar Hellevoetsluis, Vlissingen en Antwerpen zal begeven, werwaarts Z. K. H. zal worden gebragt, door Z. M. stoomschip *Cycloop*, gevoerd wordende door den kapt. luit. ter zee *J. F. A. Coertsen*.

VLISSINGEN, den 30. Augustus. Men schrijft ons uit Middelburg dd. 28. dezer: De berigten die wij aangaande de aardappelen ontvangen zijn bedroevend; verscheiden kundige landlieden houden zelfs de winter-aardappelen voor geheel verloren. Intusschen zijn de prijzen der tarwe merkelijk achteruit gegaan, en het is te hopen dat zij nog meer zullen dalen, ten einde den armen man, bij gebrek aan aardappelen, geen duur brood zou moeten eten.

— Heden namiddag arriveerden alhier Z. K. K. H. de Aartshertog *Frederik van Oostenryk* en Zijne Exc. den Heere *Ryk*, en gevolg.

— Toen de brand te Zwijndrecht op zijn felst was, heeft een aangerukte brandspuit een uur lang geen water mogen geven, op hooger last.

— In Tartarije worden bedestonden gehouden tegen de zware hitte.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Stemgeregtigden.

Thans wordt gij weêr geroepen om de aftredende kiezers te herkiezen of andere in derzelver plaats te benoemen. Gewigtig, zeer gewigtig is thans uwe taak, daar van *goede keuzen* alles afhangt, — Maakt dan met lust en ijver gebruik van uw stemregt en geeft geen een biljet oningevuld terug. Kiest vooral geene burgemeesters of wethouders tot leden van de stedelijke kies-collegien, maar vestigt bijzonder uwe aandacht op lieden uit den burgerstand; geene baronnen, graven of jonkheeren moet gij benoemen; want die *groote heeren* zijn geheel onkundig nopens de ware volksbelangen, en helpen slechts de oligarchie op het kussen; daar-

entegen, wanneer gij burgers in de kies-collegien benoemd, zullen die liberaal denkende mannen ook geene andere dan onafhankelijk denkende personen, uit hun midden, tot leden van den stedelijken raad kiezen. Gelijk gij weet, moeten de leden van den stedelijken raad op hunne beurt weder leden voor de provinciale staten benoemen, die dan eindelijk de leden voor de Tweede Kamer uit hun midden kiezen. — Ziedaar, u eenvoudig uiteen gezet, van welk een gewigt in deze hagchelijke tijden uwe roeping is. Geeft dus uit eene lage vadsigheid, onverschilligheid of lafhartige flaauwheid geen billet oningevuld terug, maar maakt thans meer dan ooit van uw stemregt op eene waardige en verstandige wijze gebruik en gij zult zien, dat gij hierdoor veel goeds zult stichten. Van uwe stemming hangt, in betrekkelijken zin, de geheele toekomst van Nederland af; *herziening of geene herziening der grondwet* zal het gevolg uwer keuzen wezen; bedenkt dus wel dat gij voor God en het vaderland verantwoordelijk omtrent uwe handelwijze in deze zijn zult. Geene andere dan beproefde, vrijheidslievende mannen, die zich door hun petitionnement voor de herziening der grondwet hebben onderscheiden, moet gij tot kiezers aanstellen.

Het Magnetismus.

De wereld raakt op zijn einde, — zoo spreekt de *Noord-Brabander* aan het slot van een artikel over kousenbanden en veldmaarschalken; — en wij roepen ook bij den aanhef van een artikel over aardappelen en magnetismus: *De wereld raakt op haar einde!*

Want wie heeft ooit gehoord van zulk een wonder als ons de *Goessche Courant* van 14. Augustus vermeldt, dat een zekere WelEd. Heer Spaan aldaar eene clair-voyante-somnambule over de verrotte aardappelen geraadpleegd heeft.

Zijn WelEd. heeft daartoe het meisje (of de vrouw) met eene aardappelplant (men zegt eene verrotte stronk waaraan twee dito aardappelen hingen) in aanraking gebragt, en zij gaf in haren magnetischen slaap, in tegenwoordigheid van onderscheidene achtingswaardige personen (1), eenige inlichtingen die zij klaarblijkelijk reeds vroeger gelezen of gehoord had; onder anderen weder het oude recept van de kalk, den raad dat men het verrotte deel niet moet opeten (iets dat toch niemand zal doen, wegens den hoogst walgelijken reuk), dat men de aardappelen droog moet bewaren, etc; maar daarbij ook de in Zuid-Beveland heerschende dwaling nagepraat, dat de overvloedig vallende regen weldadig werkt, terwijl juist omgekeerd de te groote vochtigheid de oorzaak van het rotten is, en verder heeft de clair-voyante nog wat onzin uitgekraamd, dat het kwaad een zware mist was, des avonds neergedaald en 's morgens opgestegen, en dat dit (lêt wel) EENE BOTSING heeft te weeg gebragt.

Het is inderdaad te betreuren, dat het bijgeloof onder het menschdom zulke diepe wortels geschoten heeft, dat het altijd voortduurt en zich aan alles vastklemt, wat er slechts eenigzins voedsel aan geven kan. In vroegere eeuwen was het de sterrenwigchelarij; later kwamen de heksen en waarzegsters, en thans, nu, door de vorderingen der beschaving, ieder denkend mensch zich schaamt daaraan geloof te slaan, nu gelooven zij aan het magnetismus en aan de clair-voyante-somnambules, die hoe langer hoe meer fijn afgerigt worden om de toeschouwers te misleiden. — Eene zonderlinge trek in het menschdom voorwaar, die neiging naar het geloof aan het bovennatuurlijk-wonderbaarlijke; in alle tijden waren er personen die met dit bijgeloof hun voordeel deden, en die het daarom aanwakkerden; eerst de sterrewigchelaars, toen de toovenaars en waarzegsters; nu is het de beurt aan de zoogenaamde magnetiseurs, om dit aan de menschelijke natuur verknochte bijgeloof, al weder op eene andere wijze te exploiteren. — De priesters doen het in alle eeuwen en onder alle omstandigheden.

Doch wij zijn welligt te vermetel om ons geloof te weigeren aan de magnetische-clair-voyante-somnambule-aardappelen-ziekte-historie van den WelEd. Heer Spaan; het mogt eens de waarheid zijn! — Maar in dat geval, ellieve, mijnheer Spaan, spoedig naar de residentie, het vorstelijke 's Gravenhage, en breng uwe clair-voyante-somnambule in aanraking met de schatkist, met de grondwet, met de Kamers der Staten-Generaal, enz. — dan zouden wij door haren wijzen raad, wie weet het, Ministers en Kamers kunnen sparen, en dat zou meer lügten dan eene gift aan de schatkist van *f* 2,60; — in elk geval, smeeken wij u dringend, mijnheer Spaan, dat het UWelEd. behagen moge voorloopig de proef te nemen met uwe clair-voyante-somnambule in aanraking te brengen met de zieke grondwet, en van hare wijze lessen, welke voorzeker de redeneeringen van Thorbecke zullen beschamen, in de *Goessche Courant* verslag te geven.

Met reikhalzend smachtverlangen
Zien wij naar dat nieuwtje uit; enz.

Een Rationalist.

(1) Deze verzekering toont aan, dat de WelEd. Heer Spaan zelve gevoelt dat de lezer reden heeft, om aan de waarheid der geheele zaak te twijfelen.

MENGELINGEN.

Ophemeling.

(*Uit Utopië.*)

Behoudslui! die, Goddank, om 's Konings troon geschaard zijt,
Door heel het land gezien, door heel Euroop' vermaard zijt,
Die de eerste, braafste lui en knapste van heel de aard zijt,
Die 't schitt'rend Hoofd-sieraad, gelijk men zegt, de Baard zijt,
Van 't hoofd des staatsmans, die landsdienaars «naar den aard" zijt,
En, waar 't 's lands heil betreft, almagtig opgeklaard zijt,
Gij, die in 't fort Behoud *stoelvast te zadm vergaard zijt,*
Die van der vaad'ren deugd geen vingerbreed ontaard zijt,
En bij uw brieventasch, — wat juichenstof! — bewaard zijt,
Schoon door de drukpers Gij niet in 't minst gespaard zijt,
Gij, die door 't volk, om strijd, met laauwerbladn bebladrd zijt,
Standvastig, consequent, volhardend en bedaard zijt,
Als Gij gezeten op het Albehoudend paard zijt,
En arends-vlug en snel in uwe steile vaart zijt,
Die hemelhoog geroemd, — op cithers, U gesnaard, — zijt,
Die 't wonder van Euroop', dat need'rig op U staart, zijt,
Die appetijtelijk, gelijk een' pruimen-taart zijt,
Die voor 's lands pest, malaise, *een Alverdelgend zwaard zijt,*
Die overtroffen nooit, zelfs nooit geëvenaard zijt,
Kortom, die tonnen schats den vorst en volke waard zijt,
. . . .
. . . .
U is het land te klein, Gij zijt het land te groot,
Och! rustet Gij weldra in Abram's *zachten schoot!!*

(*Arnh. Cour.*)

Episode betrekkelijk de jongste reis van de Koningin van Spanje.

HH. MM., te Herrera aangekomen, maakten te voet eene wandeling naar het klein maar aangenaam gelegen dorp Alza. Zij waren slechts vergezeld door eene gouvernante en eerste staatsdame en een weinig vermoeid bij hunne komst in het dorp, ofschoon verrukt over het gezigt der heerlijke omstreken. Het was feestdag. De geheele bevolking had zich op het dorpsplein vereenigd en danste op de muziek der tambourin. De burgemeester van Alza zat op een ton en bestuurde van dezen troon het feest; hij onderhield zich met den dorps-regter en een paar andere inwoners. De vorstinnen naderden hen en de volgende zamenspraak had plaats.

Een inwoner van het dorp Alza. Komt gij van St. Sebastiaan?

De koningin. Ja.
De dorpeling. Gij zijt ongetwijfeld militaire vrouwen?
De koningin. Neen.
De dorpeling. Maar toch Spaanschen?
De koningin Ja, wij zijn van Madrid.
De dorpeling. Bevalt u dit land?
De koningin O ja, het is zeer schoon.
De dorpeling Verlangt gij niet te zitten?
De koningin. Neen, wij zullen vertrekken.
De dorpeling. De wegen zijn hier slecht, mevrouw! gij zult vermoeid zijn.
De koningin. Het zij zoo! Weet gij wie wij zijn?
De dorpeling. Neen; maar ik gis dat gij generaals vrouwen, of ten naastenbij van dien rang zijt.
De koningin. Neen, wij zijn uwe twee koninginnen.

Naauwelijks waren deze woorden uitgesproken, of burgemeester, dorps-regter en omstanders wierpen zich op hunne knieën; de dans werd gestaakt en eene algemeene kreet verhief zich: *Erreguina! Erreguina!* (de koningin! de koningin!) HH. MM. verlangden dat de dorpelingen hunne uitspanningen zouden hervatten, maar zij verkozen het geluk, hetwelk de tegenwoordigheid hunner vorstinnen hun schonk, ten volle te genieten. Zij vergezelden hunne gebiedsters naar eene hoogte even buiten het dorp, waar deze het verrukkelijk gezigt bewonderden, hetwelk het hier voor hunne oogen ontrolde landschap hun aanbood. Door eene jubelende menigte omgeven, verlieten de koninginnen deze plaats. Maar bij hunne terugkeer in het dorp had er nog een ander tooneel plaats. Al de vrouwen uit den omtrek waren overeengekomen HH. MM. het een of ander aan te bieden; de eene bragt melk, de andere kaas, de derde vruchten, wijn, enz. De vorstinnen waren bewogen door de opregte blijken van toegenegenheid, hun door deze eenvoudige lieden bewezen.

(*Heraldo*)

DE KERKHOVEN TE NAPELS.

Ik had zoo dikwijls hooren spreken van de wijze van begraven der Napolitanen, dat ik er ook iets meer van wilde weten, en mij naar het kerkhof begaf. Een grijsaard opende mij eene ijzeren deur, en deed mij binnen treden in eene nette en ruime omheinde plaats, welke bedekt was met breede grafsteenen, waaraan op eene lijn groote ijzeren ringen waren vastgehecht. De grijsaard begaf zich, zonder dat het hem gevraagd werd, naar den meest verwijderden vleugel, en wentelde met eenen hefboom eenen zwaren steen van een graf af. Hij riep mij, om mij eenige oogenblikken te verwijderen, ten einde de eerste besmettende uitdamping niet in te ademen, en vervolgens mijnen hoed in de oogen te drukken, om beter in de donkere graven te kunnen zien. Men vindt er 365 kuilen, en dus evenveel als er dagen in het jaar zijn; elken morgen wordt er slechts één geopend, waarin al de lijken van dien dag door elkander worden nedergelaten, terwijl de kuil des avonds weder gesloten en een geheel jaar niet weder geopend wordt. Elk graf is 30 a 40 voet diep en kan tweehonderd lijken bevatten. Door de inwendige duisternis duurde het echter lang, eer het mij mogelijk was in dezen diepen afgrond neder te zien; van lieverlede gewende mijn oog zich echter aan de afwezigheid van het zonlicht; eerst ontdekte ik slechts de omtrekken van een ligchaam, en na eenige oogenblikken getuurd te hebben, kon ik al het verschrikkelijke van dit hartverscheurend tooneel ten duidelijkste onderscheiden. Acht lijken lagen scheef en dwars op elkander, en daar zij alle dienzelfden dag begraven waren geworden, waren zij alle nog in hun geheel. Het laatste lijk, dat men in dit graf gebragt had, was dat van een' oud man met grijze haren; hij lag op zijn rug, met de regterhand op zijn hart, en de linkerhand op het lijk eener vrouw; zijne grovelijn ruige ledematen en borst, en zijne beenen, welke boven de knie zwart waren, deden mij vermoeden, dat het een Lazzaroni zoude zijn, die door eenen plotselingen dood overvallen was. Zijn regterhiel rustte op het voorhoofd van een' jongeling, die zoo mager was, dat hij een geraamte met vel overtrokken geleek. Zijne haren lagen verstooid op een ander lijk, zoo zeer uit elkander gespreid, dat men ze als het ware had kunnen tellen. Op hare regterzijde, afgescheiden van de overigen, lag, toevallig in eene kuische positie, het lijk van een jong schoon meisje, dat, voor zoo verre ik oordeelen kon, 19 of 20 jaren bereikt kon hebben. Lange zwarte haren bedekten hare schouders en haren boezem; de armen lagen kruiselings over haar hart, en indien hare moeder haar aldaar nedergelegd had om te slapen, had zij niet in eene zediger houding kunnen liggen; het hoofd lag een weinig regts gekeerd, en hare voeten, zelfs klein voor eene vrouw, en tegen elkander gesloten, schenen zich te willen bewegen. De doodgraver verhaalde mij, dat een jong mensch haar naar het graf vergezeld had, en ziek was geworden, toen men haar in de kuil had nedergelaten. Ik vroeg hem, of een ieder op deze manier begraven werd. «Bijna al de Napolitanen," antwoorde hij, «tenzij zij rijk zijn; in dat geval laten zij een grafkelder voor zich en hunne familie maken. Somtijds worden hier lijken gebragt, welke in een doodkleed gewikkeld zijn; doch naauwelijks zijn dezelve in den kuil nedergelaten, of men neemt het kleed weder weg, dat een winstje voor den ondernemer is."

In 't algemeen maakt men niet veel ophef van een eereteeken, als men voor zich zelven geen kans ziet het te erlangen, maar hoe menig schrijver veranderde van toon, en sprak met meerder eerbied van zoodanig onderscheidingsteeken, als zijne maatschappelijke positie het hem waarschijnlijk maakte er mede versierd te worden.

't Is opmerkelijk in onzen tijd te zien, hoe op 't zelfde oogenblik een soldaat zich prijs geeft aan 't vijandelijk vuur, zich te midden des gevaars begeeft en den dood trotseert in Afrika — een «Monsieur" te Parijs, zijne pen aan een minister verkoopt, of hem overlaadt met lage vleijerij en — beide met *hetzelfde* eerekruis worden begiftigd!

Een acteur noemt het kabaal, als het publiek luide teekenen van afkeuring op zijn spel geeft — maar heeft hij huurlingen in de zaal, die hem toejuichen, terwijl echte kunstenaars uitgefloten worden, dan vormen de beschermers zijner kunst het verlicht publiek.

Alphonse Karr.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30. Augustus. Sedert den 28. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Catharina, C. Schlolohn, Hamburg, stukgoed; Gustaaf Carl, J. D. Fretwurst, Riga, balken; Maria Louisa, H. Geelvink, Christiane Carlchine, H. Nielsen, beide Bergen, stokvisch en traan.

Voor Gend bestemd:

De Maria, C. Fertig, Bergen, stokvisch en traan.

Voor Dendermonde bestemd:

Dorothea, D. H. Lucht, Bergen, stokvisch en traan.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Nathalie, E. Contam, la Malvini, J. Croix, beide zink, Havre-de-Grace; Aurora, L. C. Lindguard, Lieban, la jeune Adèle, Boja, Avontuur, beide ballast.

Van Dendermonde gezeild:

Anna Luitzia, H. M. Pott, ballast, Avontuur.

Van Vlissingen gezeild:

De jonge Charles, J. Quite, schepen, Duinkerken.

MIDDELBURG, den 29. Augustus. Gisteren is naar zee gezeild het barkschip Pauline, kapitein B. J. Post, bestemd naar Batavia.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEBEN.